

Tandori Dezső

O. O. FELÉPÜLÉSÉRE, ÜDVÖZLETÜL

Kedves O. O., költőd megint egy kicsit meghízott,
bevágódik nála a nadrág öve,
majd lefogy, könnyű beszéd, kívánná
drasztikusan – beszarna harmadjára.
(Kétszer fogyott le drasztikusan.)
Különben reggel vagy összefázik a Lánchídon,
vagy nem fázik,
vagy nem is ott megy át,
vagy nem is akkor.
Semmi bensőség nem vezérli szavát senkihez
– máj, vese, velő –,
összefázik vagy viszket, allergia vagy hőmérséklet
változása, elolvassa egy harmincéves költő.
A harmincéves költő harminc év múlva
a ma hatvanéves költő hascsikarását is
figyelemre méltónak tartja majd. Ez van, sóhajtja. Ír.
Elofvassa őt is egy harmincéves (költő),
de mi akkor már nem strapáljuk magunkat, nem
örvendünk az egészségnek, jó, rossz, költő, nem költő.

Lator László

ÚGY LÁTSZIK, BŰNBE ESTEM

Sokféle volt és kísértő az Éden.
Zengett-zúgott szép fáival köröttem
az érthetetlen isten tenyerében.

Hogy szerettem, nagy ég, ó, hogy szerettem!

Telhetetlenül, kétségbeesetten,
mennyi gyönyörrel, kinnal, könnyel
szerelmünk hosszú lángjában mi ketten!

Úgy látszik, bűnbe estem.